אווירה אופטימית במרכז המפד"ל

ר"ר המרכז העולמי של המפד"ל, איש הנדסה וחסד, מר סרח רוטשילד (קנדה), מנכ"ל המרכז העולמי של המפד"ל, מר טולי סקס ור"ר "המזרחי" בר-ציניק, מר אריה הנדלר השתתפו השבוע בישיבת סיעת המפד"ל בכנסת ושאלו את חבריה: "כמה אנחנו יכולים לעזור? משקיבלו את התשובה, שהתיחסה בעיקר להיבט הכספי של מערכת הבחירות, והביעו השלושה משאלה, שהתנועה הדתי לאומי על כל מרכיביו יתייצב הפעם לבחירות מלוכד, למאבק משותף על דמותה היהודית של מדינת-ישראל. השלושה לא היססו לגלוש גם לשאלת ה"כבה של רשימת המפד"ל לכנסת ובהזדהות רבה דיברו על הצורך, שוו תהיה מאוחדת ומיצגת נאמנה את כל הליכי הרוח הציונית-אלוהיים בציונות הדתית.

הנוכחים בישיבה הנרשמו, כי השלושה היו רוצים שייראה מאוץ כן למצוא נוסחה, שתאפשר את תמיכת ראשי "ימימ" במפד"ל. האורחים אינם יודעים, כראוי, עד כמה הנושא הזה טעון רגשות. הפרסומים בעיתונות כאילו ראש "ימימ" השר הרב יהודה עמיטל כינה את "ערוץ 7" "רדיו פיראטי", רק הקניטה את התנגדות מתנה הימין לכל הידבר עם "ימימ". עם כל זאת, הנושא בהחלט פתוח עדיין לדיונים, משום שכשלוח בבחירות את הציונות הדתית בבחירות הקרובות, עלול להיות בכייה לדורות. וזו אינה מליצה.

על פי ידיעות מוסמכות, נכון ראש "ימימ", השר הרב יהודה עמיטל לפתוח בשיחות עם המפד"ל על בסיס שלוש הנסכמות: הצדיה בדבר אי-סכילת מי מהמועמדים לראשות הממשלה לפרס עמו בעתיד; מועמד מוסכם במקום החמישי ברשימת המפד"ל לכנסת ותמיכה ב"תוכנית הדגלים של הרשימות ביש"ע.

בישיבת הנוהל "ימימ" שאמורה היתה להתקיים אתמול, יום חמישי (שוודות אלו נכתבות ביום ר' בצהריים) היתה צפויה להיסמע הצדיה נתרצת של הרב עמיטל נגד הפעה עצמאית של "ימימ" בבחירות הקרובות לכנסת. מקוריבו של הרב עמיטל מוענים בעקשנות, כי הוא יעמוד מול כל לחץ בעניין זה, גם אם לא יעלו יפה ניסיונות הדברות עם המפד"ל.

במפד"ל עצמה מרם נבוך ר"ר למה בבחירות הממה הרשמי יוקם עם שובו של ראש המפד"ל, ח"כ זבולון המר מחו"ל. מנכ"ל המפד"ל, זבולון אורלב סבור, בהסתמך על מקיימי העבר, שראשות המפה מסודה לו כמנכ"ל (ח"כ הרב יצחק לוי כיהן כ"ר המפה בתיקי תפקידו כמנכ"ל המפד"ל) וביתתים נדחו עליו כל "הצעות הבייניים" שלא הגדילו אותו בבירור כ"ר המפה. כרגע פועל המפה הזמני, שחברים בו ראש המפד"ל, זבולון המר, שלושת המנכ"לים: זבולון אורלב, אורי אליצור ונחום לגנגעל והמנכ"ל המפה אבי קוסטלין. לאחר שתקבע הרשימה לכנסת יצורפו למפה אישים נוספים, שכרגע עסוקים בניהם תביעה לכהונה בכנסת.

הצטרפותו של אבי קוסטלין למפה הבחירות, הכניסה סטרטגים בנוהים של עבודה למרכז המפד"ל ונראה, כי האיש הזה, בליווי הרע, תיור בדבקות למשימה, שאינה יודעת שעות ואינה יודעת לאות. במרכז המפד"ל שוררת אופטימיות לגבי סיכויה בבחירות הקרובות. סקר שנערך באחרונה עי"ד "נאלוס" נתן למפד"ל 8 מנדטים. סמנכ"ר סקר ה"מעריב" פרסם ביום ר' תוצאות סנוירת של סקר "נאלוס". בסקר הזה זכתה המפד"ל ב-5 מנדטים בלבד. בדיקה מיידית העלתה, כי אין מדובר במנדטים אלא באחוזים. ובכל מקרה, מי מסיכם את סור האחוזים של הסקר הזה, גילה להפתעתו כי סך כל האחוזים הוא 120...

אגב, במספר סקרים השינה "מולדת" תתאה לא מחמיאה ודרשם הוא, כי היא הלכת במסלול "התחייה".

בשונה מן העבר, צעירים רבים מתייצבים או משלמים ומביעים נכונות להתגייב בשעות הסיום לפעילות של המפד"ל, ו"נער המפיניות" שהיקים ור"ר משה הדצינר, חיים פלק לובש בגאווה את תולצות המפד"ל.

לשבחם של המתנודדים לכנסת - יאמר, כי הם מופיעים בסניפים מתוך "פירגון" הדדי והמירוץ הזה מתנהל באווירה טובה, נעדר המסצדות. והוא מתסקר בעיקר על הצד האידיאולוגי (להבדיל מקרה אחר - יחזר), חסר תקיים בסנגונו ובאופיי, שעליו כותב שורות אלו מתכונן לצנות ל"ר "אמנה", הגב' יהודית הינבר.

סניפי המפלגה מארחים באחת מספר מועמדים. כל מועמד מציג את ה"אני מאמין" שלו והערבים הללו בהחלט יזכרו לטובה.

מסתבר, כי ישיבתה של המפד"ל באומדיצה במשך הקאדנציה הנוכחית, היקנה לה יידים רבים בה בר"ל והאש המפד"ל, זבולון המר מתקבל בזום רב בכל המקומות שהופיע בהם עד כה במהלך סידור הנוכחי באר"צ. האווירה הטובה הנושבת בעת לביזונה של המפד"ל, מצאה את ביטויה גם בערב ההצדעה לידידותי, שהתקיים בימים אלה בני-ידיוק. המופע הזה, שרונמנתו נעדך כזכור, ב"היכל התרבות" בתל-אביב, וכה להצלחה רבה ובתו בו כל הידידות ושמנה את הקהל התיתי והלאומית בני-ידיוקר רבתי.

בכל האירועים מהסוג הזה, ניכר היקב החשש המקנן בקרב הציונות הדתית, שהשמאל, אם יצליח גם הפעם, יוריד את שיירי המסלים היהודיים של מדינת-ישראל והיא תיפסך כ"ארץ העמים".

טלוויזיה עצמאית ב"תכנון מתקדם"

יעקב כץ, "כבלה" העומד מאחורי "ערוץ 7", פועל מזה כמה חודשים לאיתור מסגרת חוקית, שתאפשר לכל ערוץ 7 יכולת לשדר בישראל. בשבוע שעבר נפגשו נציגי "ערוץ 7" עם נציגי רשות השידור, ובראשם היועמ"ש, עו"ד יהודה וינשטיין, ובמהלך הפגישה הודיעו נציגי הרשות, כי הם מוכנים לשקול את הצעת "ערוץ 7" לשדר בשידור עצמאי, בתנאי שיעבור לשידור לווייני. נציגי "ערוץ 7" הודיעו, כי הם מוכנים לכך, אך הדגישו, כי הם מעוניינים לשדר בשידור עצמאי גם בכבלים.

בעקבות הפגישה הוקם צוות משותף, שיבחן את הנושא. הצוות יגיש את מסקנותיו בעוד כחודשיים.

מועמד חדש לרבנות תל-אביב

ב"חזית הדתית" בתל-אביב עלה בימים אלה שמו של מועמד חדש להחות בר ראשי אשכנזי לתל-אביב. המועמד המוצע הוא "טוכב" תודעי ידוע, שאלפים רבים באים להאזין להרצאותיו על פרשת השבוע. המפלגת הדתית כבר הבהירה, כי תן שוללת כמה מן המועמדים שהוזכרו עד כה ואף אימתו כי אם המפד"ל תתקע לנגי מועמד מסויים, עלול הדבר להביא ל"פיצוצה" של החזית הדתית. המפלגות הדתיות נתנו כבר הסכמתן למועמד שהוזכר וגם במפד"ל תל-אביב נתנה לו תמיכה של העסקנים המרכזיים. שתה ממתינים לברכתה של המנהיגות הרוחנית של ש"ס ויהדות התורה למועמד המוצע.

שיינפלד לכנסת

איש העסקים משה חיים שיינפלד, מהדמויות המפעילות בקרב היהד הצעיר של חסידות גור, מחזר כמי שאמור לצייש את הסכא של "חצר" גור ברשימת יהדות התורה לכנסת הבאה. שיינפלד נפגש בימים אלה עם האדמו"ר מגור שליט"א ומקורבי "החצר" מוענים בעקשנות, כי האדמו"ר בישר לו, כי הוא רואה בו את מועמדו לכנסת הבאה. לאחר מכן נפגש שיינפלד עם הח"כ לשעבר, הרב מנחם פרוש, שככל הידוע לביע שדרדה מהאפשרות שיייחלב ברשימת "יהדות התורה" לכנסת.

ב"אגודת ישראל" סבורים, כי את אמנם יוצב שיינפלד בראש הרשימה, יציג מגן ראש ע"ירית ירושלים, מאיר פרוש או מועמדותו לכנסת. ב"סיעת פרוש" יאנם המהנדים, כי המועמד המועדף הוא "האיש החזק" של הסיעה, יהושע פולק, המכהן היום כסגן ר"ר המועצה הדתית בירושלים. ב"סיעת פרוש" הוחזת דעות, כי תהיה זו טעות אם מאיר פרוש יוותר על העיירה לטובת הכנסת. שכן, אחר מתפקידיו המפתח בעיירה אמור להיפסך לידיו בעתיד הקרוב. הבוחנה לראשות הוועדה לבניין ערים, בתפקיד זה מכהן עתה נציג "דגל התורה", הרב אורי לופיאנסקי. על-פי ההסכמים הפנימיים ב"יהדות התורה", בעוד שלושה חודשים תתיה הוועדה בתפקידים זאי יכהן מאיר פרוש גם כמ"מ ראש העיר.

העסקנים נגד הרבנים עד

השבוע הובא לידיעת התקשורת, כאילו מנהיגה הרוחני של "דגל התורה", הגר"מ שך שליט"א, מתנגד להקמתה של חזית רתית לקראת הבחירות לכנסת הבאה. במקביל, הופצו ידיעות כאילו גם הגר"ש אלישיב שליט"א הביע עמדה נוראת נגד הקמתה של חזית רתית. בדיקה יסודית העלתה, כי הגר"מ שך לא נקט עד כה שום עמדה רשמית וכי הרבנים שנאמרו בשמו התבססו על שיחה שקיים עמו אחד מראשי הישיבות. שיחה זו באי ביתו של הגר"ש אלישיב הבהירה, כי כל הרבנים שנאמרו בשמו בעניין זה אינם סופיים וכי הם הוסיפ מכמה הערות שהשמיע, אך לא מעבר לזה.

אישיות תודנית רמת מעלה מתכוננו לבקר בימים הקרובים בבית הגר"מ שך שליט"א, כדי להציג בפניו את כל הנימים הכרוכים, שעשויים לצמוח מהקמתה של חזית רתית.

ובינתיים מתברר, כי הסקר שאמור היה לשמש בסיס לדיונים, אם "חזית רתית" רצויה לציבור הדתי - סרם

יבא לדרך. "בעיות בספיות", הסבירו לנו, מעכבות מתן "אור ירוק" למינה צמה לעידוד את הסקר על-פי מדגם מיוחד, שיתן תשובה אמינה על עמדת כלל הציבור הדתי בלפי "חזית רתית".

ירר מרכז "אגודת-ישראל", הרב משה זאב פלדמן, אמר השבוע ל"הצפה", כי אין הוא שולל את הרעיון הזה על הסף וכי אם יהי נתונים חדניים על סיכויה הסוכים של "חזית רתית", הוא יעלה את הנושא בפני "מועצת גדולי התורה".

כמה אילי הון הביעו נכונות לתרום סכום נכבד, כדי לעדם את רעיון החזית הדתית. ביניהם חדים מארה"ב ואחד מתומכי הציונות הדתית הגר בישראל. רשימת התומכים בהקמת חזית רתית המוזהים עם הציונות הדתית הולכת וגדלה. מוזכרים שמם של ראש ישיבת "מרכז הרב" הגר"א שפיצר שליט"א, "הראשון לציון" הגר"מ אליהו שליט"א, והרבנים: אזרחי (יכסנשטיין), עדין שטיינזלץ, מרדכי אלון, שמואל קוק, צפניה דרורי, חיים דרוקמן, ולמן ברוך מלמד, שלמה חיים הכהן אביטר, נחום רבינוביץ והרב המכריע של רבני ישע. מדובר כאן ברשימה חלקית בלבד ואליה ניתן להוסיף אישי ציבור לא מעטים הוגשת אליעזר שפר, ד"ר איתמר וורהפטיג, ד"ר דניאל שליס וכמובן כל המערכת האירגונית והתורנית של תנועת תב"ה. אין צל של ספק, כי הזיית תקים אז ויטל על פי העמדה שיקבעו האדמו"ר מגור שליט"א וראש "דגל התורה" הה"ג שך ואלישיב שליט"א. האדמו"ר מסלונים שליט"א כבר הבהיר את עמדתו בזכות הקמת "החזית" ומעמדו במועצת גדולי התורה עשוי לסייע בהרחבת מעגל התומכים בתוך ה"מועצה".

הדרשם הזא, כי העסקנים בכל המפלגות הדתיות אינם מתלהבים מהדיעון הזה ום יזמים אוזירה שלילית בלפיו.

בשבוע האחרון רווחו ידיעות כאילו המפלגות הדתיות רואות עצמן מזעזרות ה"משטרות ל"ממשלת פרס" אם הוא יזכה בהתמודדות מול בנימין נתניהו, ומשום כך אין להן עניין לכבול עצמן ל"חזית רתית".

נכדו של רבי עקיבא אייגר שהוכתר כאדמו"ר לחסידים

הקוקאזי והתעמק ביעוי ובלילותיו כיצד מתקרבים אל ה' ומהי עבודת ה' אמיתית. כאשר רבי מרדכי יוסף מאיז'ביצה זצוק"ל עזב את קתק (סיעור בפני עצמו) הלך ר' לייבלה בעקבותיו ונהיה לחסידו. משהסתלק "האיז'ביצער" רצה ר' לייבלה לחזור לקתק אבל, רבי צדוק מלובלין זצוק"ל מנע בעדו, כדי שחיו לא ישמע בקתק איזו מלת אזהל של "האיז'ביצער". לא עברו ימים רבים ורבי צדוק הכתיר את רבי לייבלה אייגר לאדמור וחסידים החלו באים ללובלין ולחלות את פניו. את הצעירים שבהם הדריך בעבודת ה' והנחיל להם את כל מה שלמד בקתק. אדמור ללא סיפור מופתים וישועות הייתכן? הסיפור שיפור להלן הוא אחד מני רבים על אותו קדוש וטהור, שהיה פרוש מכל הוויות העולם הזה, אך אינו נמצא עדיין בכתובים.

ומעשה שהיה כך היה:

נוי עץ מצח שלום לתנוני יהודי במטבע מזיעזע. מאוחר יותר חשש שמא היהודי יגלה את הנגיבה וירעיש עולמות, הלך הגוי למשטרה ורקם עלילה: כי היהודי התנוני מזייף מטבעות והראיה, הוא מחזיק באחת ממגרותיו בחנות מטבע מזויפת מתוך הרבות שזייף. הגיעה המשטרה וזו מצאה כי סיפורו של הגוי - אמת, ובימים ההם על זיוף מטבעות פסקו פסק-דין מוות. התנונו היהודי, כי מעולם לא עבר על חוק המדינה וכי מדובר בעלילה שפלה, אך ההוכחה היתה בידי המשטרה. בצר לו נסע התנוני היהודי לרבי לייבלה אייגר. הוא הגיע ללובלין בשעת הצהרים והרבי היה באמצע תפילת שחרית. סיפר התנוני לגבאי על הצרה שנתחה עליו ועל ביתו וביקשו שיסייע בידו להיכנס לאלתר אל האדמור מלובלין. הסביר לו הגבאי כי הוא חושש להיכנס אל הרבי באמצע התפילה ויעץ לו: "תמתין עד שיגמור ואז תיכנס". משסיים הרבי את התפילה, הוא הסיר את רצועות התפילין והחל מיד בלימוד גמרא. נכנס התנוני פנימה וסיפר לאדמור את פרשת המטבע המזויפת. אמר לו רבי לייבלה ממש עכשיו בעת שנכנסת אלי למדתי בגמרא: "לא אמר לא מידי", ואני אומר לך, "לא אמר ולא מידי". סע לביתך לשכון, דבר לא יקרה. פרץ התנוני בבכי מר ואמר לרבי: "הרי מדובר כאן בשאלה של חיים ממש"... הרגיע אותו הרבי: והרי כבר אמרתי לך שכתוב בגמרא "לא אמר ולא מידי".

המשפט התקיים ביום שלמחרת יוהכ"פ. ביום הכיפורים עצמו יצאו הנויים לקצור את התבואה בטקסים והנעות, בהיות היום הזה יום חג להם, שכונה "יום המזל". בין השמחים היה גם הגוי השפל רוקם העלילה. רוח פרצים פגעה בעצב הפח שלו ועיקמה אותו לחלוטין. משהחל שלב טעוני התביעה, שאל השופט איפה העד המרכזי. השיבו נציגי התביעה, כי הוא חלה לפתע פתאום ואינו יכול לבוא. השופט לא קיבל את התסבר הזה וביקש שיביאו בפניו את העד בכל מצב. העד שחש לא בנוח ממראהו, ענה באופן מובלבל לשאלות השופט והשופט מרוב כעס קרע את התיק לגזרים והורה לתביעה לפצות את היהודי על נזקיו.

בספרי "תורת אמת" על פרשיות השבוע ומועדי ישראל כותב רבי יהודה ליב אייגר, כי "שבת שקלים" היא בחינת יום הכיפורים "לכפר על נפשותיכם", ועוונותיו של אדם מתכפרים לו בשבת זו. ובאחד באדר, שבו מתעסיים על השקלים", עליו לפתוח דף חדש, שכולו מצוות ומעשים טובים. אכיר.

ביום ב' שחלף, כ"ב שבט, היה יום הסתלקותו של רבי יהודה ליב אייגר זצוק"ל המכונה: רבי לייבלה אייגר. רבי יהודה לייב היה נכדו של שר התורה, רבי עקיבא אייגר זצוק"ל ובנו של רבי שלמה אייגר זצוק"ל. מבין כל נכדיו הרבים של רבי עקיבא אייגר, רבי יהודה לייב היה הנכד הזכור במיוחד, לשם, לתפארת ולתהילה.

לא מעט ממה שיסופר להלן, מבוסס על עדות "אש מפי אישי" ולא נמצא עדיין בכתובים. מדובר על מקורות אמינים ביותר. המצויינים היטב בספרות החסידית וב"חצרות" אדמו"רי פולין.

רבי יהודה לייב חי בתקופה שבה רווחה ההתנגדות לחסידות בכלל ובמיוחד לחסידות קוקנ. החסידים שביקשו להגדיל חיילם מול כל ההתנגדות לשיטתם, עשו מאמצים לקרב כל אברך חשוב לעולמם ובמיוחד כאלה שהאדמו"רים שיוזנם כיושמות בהוזות. היה זה האדמו"ר רבי מנחם מנדל מקוסק זצוק"ל שהורה לכמה מחסידיו שגרו בלובלין, לקרב קשר עם ר' לייבלה אייגר, שאביו היה "מתנגד" פעל ואסר על בנו לדבר עם החסידים מטוב ועד רע. כל הניסיונות של חסידים לפתוח עמו בשיחה בעניני לימוד או מוסר עלו בתוהו והוא קיים את מצוות אביו באדיקות רבה.

באחד הימים ראו החסידים את ר' לייבלה נכנס לבית הכנסת של "החוזה" מלובלין". הללו נכנסו בעקבותיו וראוהו מתבונן בצורת כף יד שהיתה על כותל המזרח. בחשבון בהם כי לייבלה, שאלם כיצד הוטבעה הצורה הזאת על הקיר. השיבו החסידים, כי זו נוצרה מכף יד של "החוזה" מלובלין". "החוזה" היה מתפלל בדבקות רבה ונתון הלולות הלולות עצומה ואגלי הזיעה שניקוו על אצבעות כף ידו הותירו רישומן על הכותל, בשעה שהיה תומך את עצמו בידיו. התרגש ר' לייבלה מהסיפור, ניגש למזרח ונשק את רישום כף היד של "החוזה". משראו החסידים איזו נשמה רגישה יש לנכדו של רבי עקיבא אייגר, נשבעו: יהיה אשר יהיה ומצוה עלינו לספחו לנחלתנו. בערב יום הכיפורים החליטו שניים מחסידי קוקנ, מהחריפים שבחבורה, שבליל יום הכיפורים יתפקדו לחסיד. הם התמקמו בבית הכנסת ששם היה לומד בליל יום הכיפורים אחרי התפילה ועשו עצמם ישנים, בעוד הוא לומד הלכות תשובה ברמבים. בחצות "התעוררו" השניים ואחד החסידים ביקש מרעהו שיכין לו השניים תה. הלך החסיד והכין כוס תה ונתנו בהפגנתיות, לעיני ר' לייבלה לחברו. לא יכול היה ר' לייבלה לעצור בעד עצמו, למרות שאביו הורה לו שלא לדבר מטוב ועד רע עם החסידים ושאל את השניים: בשביל מה אתכם, הרי "אז מהז" אמר לו ר' לייבלה: "כתוב: ועיניהם את נפשתיכם". החסיד: איפה כתוב? ר' לייבלה: בתורה. החסיד: מה זה התורה? ר' לייבלה: התורה הרי ניתנה על-ידי ה"... החסיד: מי זה הי כאן שתף ר' לייבלה ולא היה מסוגל להמשיך בחיוכות ואז פנו אליו שני החסידים בהצעה: בוא אלינו לקוקנ ושם נלמד אותך מי זה הקב"ה"... שם תלמד מה הפירוש "ידיעת ה'".

אחרי היום הקדוש נסע ר' לייבלה לקוקנ ואביו ששמע על כך הזדעזע מעצם העובדה שבנו נתפס לכת ועד לחסידות קוקנ. ישנם המספרים, כי אביו ישב עליו שבעה" ואילו סבו, רבי עקיבא אייגר לקח את זה יותר בקלות, וראה במעשה של בנו רבי שלמה, משום הגזמה יתירה. חותנו של ר' לייבלה הרחיק אותו מביתו ומיד אותו מכל נכסיו. בנסיבות אלו נאלץ לחפש פרנסה, כדי שיוכל לפרנס את בניו ובנותיו. לא היה זה קל עבורו, בהיותו מופשט מכל עניני העולם הזה. לא אחת היה מוצץ את ידו בעת שהיה חותך בסכין את הלחם לברך "המוציא". החסידים הציעו לו שיתוך בעסקי קרקעות ושיקנה גם קרקע לעצמו לצורכי מסחר, במעט כספים שנותר בידו מהנדוניה שניתנה לו ביום חתונתו. אחד החסידים ביקש להצינו בפני אחת השניים רמות היחס, שביקשה למכור חלק מאדמותיה. ביום המיועד נכנסו לביתה שתנשא לשלוח קומות ובחדר האורחים הסביר החסיד, כי ר' לייבלה מעוניין לתווך ואף לקנות קרקעות. בתוך כך נזקק החסיד לחדרי השרותים ור' לייבלה הקדוש והטהור שם לפתע אל לבו, כי הוא נמצא לבד עם האשה וחשש מספק יחוד. הדבר היחיד שהיה פתוח וגלוי לעין באותה שניית, היה החלון הסמוך. ללא היסוס זינק ר' לייבלה החתצה מבעד לחלון, אל מול עיניה הקרועות מבהלה של בעלת הבית. ביתיתיים נכנס החסיד לחדר, ויחד עם האשה הנבירה מיהרו אל ר' לייבלה, שאחת מרגליו רוסקה לכל אורכה. מאז אותה קפיצה, נגר ר' לייבלה את הרגל שנפגעה והיה נכה כל חייו. משסיע אותנו אשר אירע לחתנו, שקפץ מקומה שלישית בשל "חשש יחודי", "החזיר אותו לביתו ודאג למחסורו.

ר' לייבלה עצמו התמקם ב"שטיבלי הקוקנאי והתעמק ביעוי ובלילותיו כיצד מתקרבים אל ה' ומהי עבודת ה' אמיתית. כאשר רבי מרדכי יוסף מאיז'ביצה זצוק"ל עזב את קתק (סיעור בפני עצמו) הלך ר' לייבלה בעקבותיו ונהיה לחסידו. משהסתלק "האיז'ביצער" רצה ר' לייבלה לחזור לקתק אבל, רבי צדוק מלובלין זצוק"ל מנע בעדו, כדי שחיו לא ישמע בקתק איזו מלת אזהל של "האיז'ביצער". לא עברו ימים רבים ורבי צדוק הכתיר את רבי לייבלה אייגר לאדמור וחסידים החלו באים ללובלין לחלות את פניו. את הצעירים שבהם הדריך בעבודת ה' והנחיל להם את כל מה שלמד בקתק. אדמור ללא סיפורי מופתים וישועות הייתכן? הסיפור שיפור להלן הוא אחד מני רבים על אותו קדוש וטהור, שהיה פרוש מכל הוויות העולם הזה, אך אינו נמצא עדיין בכתובים.

ומעשה שהיה כך היה:

נוי עץ מצח שלום לתנוני יהודי במטבע מזיעזע. מאוחר יותר חשש שמא היהודי יגלה את הנגיבה וירעיש עולמות, הלך הגוי למשטרה ורקם עלילה: כי היהודי התנוני מזייף מטבעות והראיה, הוא מחזיק באחת ממגרותיו בחנות מטבע מזויפת מתוך הרבות שזייף. הגיעה המשטרה וזו מצאה כי סיפורו של הגוי - אמת, ובימים ההם על זיוף מטבעות פסקו פסק-דין מוות. התנונו היהודי, כי מעולם לא עבר על חוק המדינה וכי מדובר בעלילה שפלה, אך ההוכחה היתה בידי המשטרה. בצר לו נסע התנוני היהודי לרבי לייבלה אייגר. הוא הגיע ללובלין בשעת הצהרים והרבי היה באמצע תפילת שחרית. סיפר התנוני לגבאי על הצרה שנתחה עליו ועל ביתו וביקשו שיסייע בידו להיכנס לאלתר אל האדמור מלובלין. הסביר לו הגבאי כי הוא חושש להיכנס אל הרבי באמצע התפילה ויעץ לו: "תמתין עד שיגמור ואז תיכנס". משסיים הרבי את התפילה, הוא הסיר את רצועות התפילין והחל מיד בלימוד גמרא. נכנס התנוני פנימה וסיפר לאדמור את פרשת המטבע המזויפת. אמר לו רבי לייבלה ממש עכשיו בעת שנכנסת אלי למדתי בגמרא: "לא אמר לא מידי", ואני אומר לך, "לא אמר ולא מידי". סע לביתך לשכון, דבר לא יקרה. פרץ התנוני בבכי מר ואמר לרבי: "הרי מדובר כאן בשאלה של חיים ממש"... הרגיע אותו הרבי: והרי כבר אמרתי לך שכתוב בגמרא "לא אמר ולא מידי".

המשפט התקיים ביום שלמחרת יוהכ"פ. ביום הכיפורים עצמו יצאו הנויים לקצור את התבואה בטקסים והנעות, בהיות היום הזה יום חג להם, שכונה "יום המזל". בין השמחים היה גם הגוי השפל רוקם העלילה. רוח פרצים פגעה בעצב הפח שלו ועיקמה אותו לחלוטין. משהחל שלב טעוני התביעה, שאל השופט איפה העד המרכזי. השיבו נציגי התביעה, כי הוא חלה לפתע פתאום ואינו יכול לבוא. השופט לא קיבל את התסבר הזה וביקש שיביאו בפניו את העד בכל מצב. העד שחש לא בנוח ממראהו, ענה באופן מובלבל לשאלות השופט והשופט מרוב כעס קרע את התיק לגזרים והורה לתביעה לפצות את היהודי על נזקיו.

בספרי "תורת אמת" על פרשיות השבוע ומועדי ישראל כותב רבי יהודה ליב אייגר, כי "שבת שקלים" היא בחינת יום הכיפורים "לכפר על נפשותיכם", ועוונותיו של אדם מתכפרים לו בשבת זו. ובאחד באדר, שבו מתעסיים על השקלים", עליו לפתוח דף חדש, שכולו מצוות ומעשים טובים. אכיר.